

Sygn. akt V CSK 332/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku D. S. i E. S.-M.
przy uczestnictwie T. [...] Spółki Akcyjnej w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyń
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie złożyły skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 9 lipca 2013 r., w którym oddalono apelację tych wnioskodawczyń od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2013 r. Sąd ten oddalił wniosek wnioskodawczyni o ustanowienie służebności przesyłu.

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia art. 285 § 2 k.p.c. art. 305¹ k.c. i art. 176 k.c. Wskazywano też ogólnie na naruszenie przepisów postępowania przez nierozpoznanie istoty sprawy. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazał na sześć „istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i wymagające wyjaśnienia” (s. 2 skargi). Skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia postanowień Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - przede wszystkim z racji przyczyn merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji - nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W każdym razie przedstawione na wstępie skargi zagadnienia prawne (s. 2 skargi) zgłoszone zostały w sytuacji, w której w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wyraźnie stwierdzono, że istniały wątpliwości odnośnie do treści zgłoszonego przez wnioskodawców wniosku, a mianowicie - czy dotyczył on ustanowienia służebności przesyłu jednej linii wysokiego napięcia, czy obu linii energetycznych, należących do tego samego przedsiębiorstwa (uczestnika postępowania). Z ustaleń obu Sądów wynika istnienie dwóch linii energetycznych napowietrznych (jednotorowej i dwutorowej, s. 2 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia) i próby zobligowania wnioskodawców do ostatecznego sprecyzowania żądania (k. 87 i 98 akt sprawy). Ostatecznie Sąd Okręgowy (inaczej niż Sąd Rejonowy) przyjął, że wnioskodawczynie domagają się jednak ustanowienia służebności przesyłu jednej linii energetycznej wysokiego napięcia. Jeżeli zatem Sąd Okręgowy oddalił

wniosek, powołując się na „nieprecyzyjne sformułowanie wniosku, a zatem na niemożność ustalenia przedmiotu postępowania”, to - przy założeniu innego stanowiska skarżącego co do właściwego sprecyzowania wniosku o ustanowienie omawianej służebności - należało jednak zgłosić w skardze odpowiednie zarzuty kasacyjne, np. w postaci naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O rozpoznaniu lub nierozpoznaniu istoty sprawy można mówić wówczas, gdy doszło do właściwego sprecyzowania przedmiotu postępowania i przedmiot ten mógł być poddany osądowi sądu merytorycznego.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej skarżących wnioskodawczyń do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).